

föreslaar derfor andre Skalaer, hvorefter der lægges en større Byrde over paa de største Indtægter og de største Formuer. For Indkomstskattens Vedkommende begyndes med 0,6 pCt. af Skatteindtægter ikke over 500 Kr. Af Skatteindtægter over 500 Kr., men ikke over 1,000 Kr., foreslaas 3 Kr. af de 500 Kr., 1 pCt. af Resten; af Indtægter over 1,000 Kr., men ikke over 2,000 Kr., 8 Kr. af de 1,000 Kr., 1,3 pCt af Resten; af Indtægter over 2,000 Kr., men ikke over 3,000 Kr., 21 Kr. af de 2,000 Kr, 1,6 pCt. af Resten; af Indtægter over 3,000 Kr., men ikke over 4,000 Kr., 37 Kr. af de 3,000 Kr., 1,9 pCt. af Resten; af Indtægter paa over 50,000 Kr., men ikke over 100,000 Kr., 1,731 Kr. af de 50,000 Kr., 4,6 pCt. af Resten; af Indtægter paa over 100,000 Kr., men ikke over 150,000 Kr., 4,031 Kr. af de 100,000 Kr., 4,9 pCt. af Resten; af Indtægter paa over 150,000 Kr., men ikke over 200,000 Kr., 6,481 af de 150,000 Kr., 5,2 pCt. af Resten; . . . af Indtægter over 500,000 Kr., 26,481 Kr. af 500,000 Kr., 6,4 pCt. af Resten. For Formueskattens Vedkommende foreslaas en Skala, der begynder med 0,4 p. m. af Formuer paa ikke over 15,000 Kr.; derefter: af Formuer paa over 15,000 Kr., men ikke over 30,000 Kr., 6 Kr. af de 15,000 Kr., 0,8 p. m. af Resten; af Formuer over 30,000 Kr., men ikke over 50,000 Kr., 18 Kr. af de 30,000 Kr., 1,2 p. m. af Resten: af Formuer paa over 500,000 Kr., men ikke over 1 Mill., 1,042 Kr. af de 500,000, 2,8 p. m. af Resten; af Formuer paa over 1 Mill., men ikke over 5 Mill., 2,442 Kr. af 1 Mill., 3,2 p. m. af Resten; af Formuer over 5 Mill., 15,242 Kr. af 5 Mill., 3,6 p. m. af Resten. — Efter Mindretallets Beregning ville de foreslaaede Satsar i Forbindelse med Forhøjelsen paa Selskabsbeskatningen indbringe omtrent det samme, som Indkomst- og Formueskatten nu indbringer, nemlig ca. 13,500,000 Kr., og naar hertil lægges for 1912—13 en Trediedel, som Mindretallet tilbyder, vilde Beløbet blive meget nær det samme som efter Regeringens Forslag. — *Mindretallet Nr. 3* (Schovelin) udvikler i en længere Betænkning, at naar Statens nuværende finansielle Situation kræver nye eller højere Skatter, bør i første Række saadanne nye eller forøgede Afgifter paalægges Befolkningens Forbrug. „Den direkte personlige Indkomstskat er nu en Gang her i Landet overladt Kommunerne, og det var derfor allerede et Skridt af tvivlsom Principrigtighed, naar man i 1903 ogsaa indførte denne Skatteform i Statsbeskatningen og derved ganske forrykkede det aarhundredgamle Forhold mellem direkte og indirekte Statskatter“. „Naar der imidlertid saavel fra Regeringens som fra Flertallets Side med stor Styrke peges hen paa, at de vanskelige Finansforhold, hvorunder Staten for Tiden virker, med Nødvendighed kræve, at de foreslaaede nye Statsindtægter komme til Stede, og at man for at naa dette Maal maa søge